

A Magyar Köztársaság nevében!

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság dr. ... jogtanácsos által képviselt .... **Város Jegyzője** (I.rendű felperes címe.) felperes által dr. Martin Mihály ügyvéd (...)által képviselt ... **Hatóság Központi Hivatala** (...) alperes ellen közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított perében – mely perbe beavatkozott az alperes pernyertessége érdekében a ..... **Főügyészség** (...) – megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t

A megyei bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 10.000,- (tízezer) Ft +Áfa perköltséget.

A perrel felmerült eljárási illeték a felperes személyes illetékmentessége folytán a Magyar Állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A bíróság a felperes keresete, az alperes és az alperesi beavatkozó ellenkérelme, a perben becsatolt és a közigazgatási eljárásban keletkezett iratok alapján a következő tényállást állapította meg.

E...Város Önkormányzata E-n a Sz. teret forgalom elől elzárt területté minősítette. Ennek érdekében a forgalmat az 1/1975 (II.5.) KPM-BM együttes rendelet (KRESZ) 40. ábra szerinti „Mindkét irányból behajtani tilos”jelzőtáblával korlátozták.

A tábla alatt a „Kivéve engedéllyel” kiegészítő tábla található. Az önkormányzat ezen intézkedéssel egyidejűleg útlezáró elemeket létesített, melyek – kulcs hiányában – lehetetlenné teszik a térre a gépjárművel való behajtást.

Az E. Városi Ügyészség a Sz. tér 2. szám alatt található, így gépjárművel engedély nélkül megközelíthetetlen.

Az alperesi beavatkozó a felpereshez fordult a probléma orvoslásával kapcsolatban, választ azonban nem kapott.

Ezért az alperes elsőfokú szervéhez nyújtott be kérelmet 3 gépjárműre egyedi behajtási engedély kiadásával kapcsolatban.

Kérelmében kifejtette, hogy a városi ügyészségre rendszeresen nagy terjedelmű iratok továbbítása szükséges, és ezt csak nehézséggel és az előírt biztonsági követelmények figyelmen kívül hagyásával tudják megvalósítani.

Hivatkozott az 1988. évi I. tv. 3.§ (1) bekezdésére, 34.§ (2) bekezdésére, a 20/1984 (XII.21.) KM rendelet 10.§-ára és a KRESZ 14.§-ára.

Az elsőfokú közigazgatási szerv 1347/0/2008 számú határozatával a kérelmet alaposnak találta, és egyedi behajtási engedélyt adott az alperesi beavatkozó használatában levő 3 személygépkocsi részére az E., T. köz-Sz. tér 22. közötti szakaszra.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 1765/3/2008 számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében a határozatok felülvizsgálatát, ennek keretében azok hatályon kívül helyezését kérte.

Keresetét azzal indokolta, hogy az elsőfokú közigazgatási szervnek és az alperesnek nem volt hatásköre az alperesi beavatkozó kérelmének elbírálására, mivel a KRESZ 14.§ (14) bekezdése értelmében a korlátozással érintett területen telephellyel rendelkező jogi személy részére a behajtási engedélyt az út kezelője adhatja ki.

Állította, hogy a perbeli esetben ő minősül az út kezelőjének, az engedélyt tehát neki lett volna hatásköre elbírálni.

Az alperes és az alperesi beavatkozó a kereset teljesítését ellenezte.

Arra hivatkoztak, hogy a városi ügyészség a megyei ügyészségnek nem telephelye, és, hogy a telephely fogalom az ügyészi szervezet tagozódásánál nem értelmezhető.

A felperes keresete alaptalan.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 109. § (1) bekezdése szerint az ügyfél a hatóság jogerős határozatának felülvizsgálatát a határozat közlésétől számított harminc napon belül jogszabálysértésre hivatkozással kérheti a közigazgatási ügyekben eljáró illetékes bíróságtól a határozatot hozó hatóság elleni kereset indításával.

A bíróság a felperes által megjelölt okból, az általa hivatkozott jogszabálysértésre vonatkozóan vizsgálja felül a támadott közigazgatási határozatokat (kereseti kérelemhez kötöttség).

A felperes megjelölése szerint a perbeli esetben a jogszabálysértés abban áll, hogy az eljáró közigazgatási szervek hatáskör hiányában hoztak határozatot, ezzel elvonták a felperes hatáskörét.

Ezért a megyei bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a felperes egyáltalán (általában) rendelkezik-e hatáskörrel a behajtási engedélyek kiadására, és ha igen, akkor ez a hatáskör a perbeli esetben is megilleti-e.

A KRESZ .§ (1) bekezdésének n) pontja szerint a „Mindkét irányból behajtani tilos” tábla azt jelzi, hogy az útra mindkét irányból tilos behajtani.

Ugyanezen § (14) bekezdése kimondja, hogy ha az (1) bekezdés n) pontjában említett jelzőtábla alatt „Kivéve engedéllyel”, „Kivéve taxi”, illetőleg „Kivéve.....(tömegközlekedési vállalat)” feliratú kiegészítő tábla van, az útra engedéllyel rendelkező vagy a kiegészítő táblán feltüntetett járművel, továbbá kerékpárral és konflissal szabad behajtani. Az engedélyt az út kezelője adja ki, a korlátozással érintett területen lakó, ott telephellyel rendelkező, vagy oda (onnan) áruszállítást végző természetes és jogi személyek részére. A felsoroltakon kívüli egyedi engedélyek kiadására az NKH regionális igazgatósága jogosult.

Tény, hogy az e-i Sz. tér bejáratánál a „Mindkét irányból behajtani tilos” tábla található, mely alatt „Kivéve engedéllyel” kiegészítő tábla van.

Ez azt jelenti, hogy a térre – annak ellenére, hogy az az önkormányzat rendelete szerint forgalom elől elzárt terület – a behajtás kivételes esetben, engedéllyel lehetséges.

Az idézett KRESZ rendelkezés alapján az engedélyt a kérelmező személye alapján vagy az út kezelője, vagy a Nemzeti Közlekedési Hatóság illetékes regionális igazgatósága adja ki.

Az 1988. évi I. tv. 33. § (1) bekezdése szerint a helyi közút kezelője a helyi önkormányzat.

Az 1991. évi XX. tv. (hatásköri tv.) 92.§ (10) bekezdése részletezi, hogy az 1988. évi I. tv-ben felsorolt útkezelői hatáskörök melyikét gyakorolja közútkezelőként az önkormányzat képviselő-testülete, és melyeket a jegyző.

A fenti két jogszabály összevetéséből megállapítható, hogy határozott, egyértelmű rendelkezés az egyedi engedélyek kiadásával kapcsolatban a közútkezelő személyére nincs.

Ezért a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy melyik az a feltüntetett útügyi, közútkezelői hatáskör, melyen belül az egyedi engedélyek kiadása szóba jöhet.

Egyértelműen megállapítható, hogy az 1988. évi I. tv-ben nincs olyan, a hatásköri tv-el a jegyzőhöz telepített hatáskör, mely akár érintőlegesen is utalna a behajtási engedélyekkel kapcsolatos ügyintézésre.

Mivel pedig sem a KRESZ, sem pedig egyéb más jogszabály nem utalja a jegyző hatáskörébe ezen engedélyek kiadását, és mert a jegyző kizárólag jogszabályi felhatalmazás alapján járhat el, a megyei bíróságnak azt kellett megállapítania, hogy az egyedi engedély kiadására a jegyző nem jogosult.

Az 1988. évi I. tv. 34.§-ának (2) bekezdése és a hatásköri tv. szerint a közút forgalmi rendjét - ha jogszabály másként nem rendelkezik – közútkezelőként az önkormányzat képviselő-testülete (hatásköri tv. 92.§) alakítja ki.

E hatáskör alapján a megyei bíróság megítélése szerint az önkormányzat képviselő-testületének van hatásköre a behajtási engedélyek kiadására, tekintettel arra, hogy azzal a forgalmi rendet alakítja, befolyásolja.

Az alperes a felperes fellebbezését érdemben bírálta el, a felperest, annak ellenére, hogy azzal a hatáskörrel, melyre fellebbezését alapította, nem rendelkezik, ügyfélként kezelte.

Ezért a megyei bíróságnak is érdemben kellett foglalkoznia a felperes felülvizsgálati kérelmével, hiszen a jogerős alperesi határozat a felperesi kérelmet nem az ügyféli jogosultság hiánya miatt utasította el.

Erre tekintettel, függetlenül attól, hogy a jegyző nem rendelkezik a behajtási engedélyek kiadására hatáskörrel, a megyei bíróság megvizsgálta arra való hivatkozását, hogy az elsőfokú közigazgatási szerv és az alperes rendelkezett-e hatáskörrel a perbeli esetben.

A megyei bíróság osztotta az alperes és az alperesi beavatkozó álláspontját a vonatkozásban, hogy a városi ügyészség nem tekinthető a megyei főügyészség telephelyének.

A KRESZ nem határozza meg ugyan a telephely fogalmát, és nem is tartalmaz más jogszabályra való utalást, de az egyéb jogszabályok (1996. évi LXXXI. tv. 4.§ 33. pont, 2006. évi V. tv. 7.§ (2) bek.) telephely-fogalom meghatározásából egyértelműen kitűnik, hogy a telephely a gazdasági tevékenységet folytató szervezet székhelyétől különálló, állandósult üzleti helye.

Az alperesi beavatkozó helytállóan utalt arra, hogy az ügyészségi szervezet vonatkozásában ez a telephely fogalom értelmezhetetlen.

Az ügyészség szervezeti felépítését az 1972. évi V. tv., valamint a 25/2003 (ÜK.12.) LÜ. utasítás határozza meg. E szabályok nem tartalmazzák a telephely elnevezést, és e szabályok alapján tartalmilag sem azonosíthatók telephelyként a városi ügyészségek vagy a megyei főügyészségek.

Mindezek alapján a megyei bíróság azt állapította meg, hogy a városi ügyészség nem tartozik a KRESZ 14.§ (14) bekezdése 2. mondatában felsorolt személyek közé, ezért az általa igényelt egyedi engedély kiadására az NKH regionális igazgatósága jogosult volt.

Fentiekre tekintettel a megyei bíróság a felperes keresetét elutasította.

A jogi képviselővel eljáró pernyertes alperes perköltségigényt terjesztett elő, ezért a bíróság az 1952. évi III. tv. (Pp.) 78.§ (1) bekezdése és a 32/2003 (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) bekezdése alapján, két tárgyalási órát figyelembe véve 10.000,-Ft+Áfa ügyvédi munkadíj, mint perköltség megfizetésére kötelezte a felperest.

Az alperesi beavatkozó perköltségigényt nem terjesztett elő, ezért a bíróság a Pp. 78. §. (2) bekezdése alapján az ő perköltségére vonatkozóan a határozathozatalt mellőzte.

A felperes az 1990. évi XCIII. tv. 5.§ (1) bekezdésének c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a perrel felmerült eljárási illeték a 6/1986 (VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján a Magyar Állam terhén marad.

Tatabánya, 2009. március 31.

. Molnár Andrea s.k.
bíró